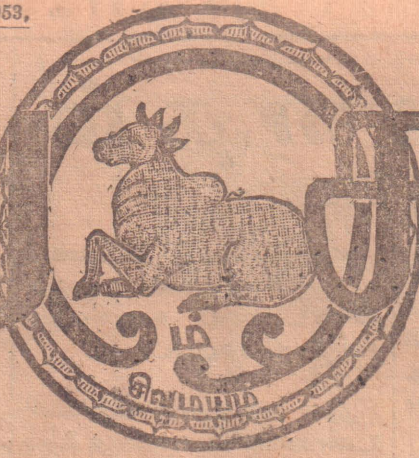

விந்தனா தனம்

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

தனிப்பிரதி விலை: சதம் 10.

[புத்-எசு] யாழ்ப்பாணம்: சுபகிருது ௧௯ ஆனி மீ ௧௨ வெள்ளிக்கிழமை (15 June, 1962) [இல-க௦]

தமிழர் பண்பாட்டின் சாரம் சிவஞானபோதம்

இந்த உலகம் அதிகாரத்துக்கும் பொருளுக்கும் போரிடும் யுத்த களமன்று என்பதை நம்மன்றோர் உணர்ந்திருந்தனர். உலக வாழ்விற் பஞ்சபூதங்களின் சத்திகளை அடக்கி ஆள்வதிலும் உள்ளத்தைச் செம்மைப்படுத்தி வாழ்வதே சிறந்ததென எண்ணினர். மெய்ஞ்ஞானத்துக்குத் துணை புரியாதவரை விஞ்ஞானம் பயன்றதெனவே கருதினர். அதனால் ஆதியிலிருந்தே ஓர் ஆன்ம விசாரம் ஞானவேட்கை, உயர்வுள்ளல் என்ற செம்மை நம்மவரின் பிதிரார்ச்சிதமாக இருந்து வருகிறது. சிந்தித்து உண்மை காண்பதை வெறுக்கும் பேராபத்து எமக்கு என்றும் ஏற்பட்டதில்லை. ஒரு சமூகத்தக்கு ஏற்படக்கூடிய பேராபத்து அஃது ஒன்றுதான். உணர்ச்சி வசப்பட்டு விடயத்தை ஆராயும் பகுத்தறிவை இழந்து விட்டால் அதுவே அழிவுக்கு மூலகாரணம். அழிவு வராமற் காப்பது அறிவுதான். அறிதல் மேலான இன்பமுகமும்.

மெய்ப் பொருளாராய்ச்சியை நம்முன்றோர் வினோத காலைப் போக்காகக் கொள்ளவில்லை. அதுவே வாழ்வின் பயனுள்ள கருமம் என்று அதில் ஈடுபட்டனர். அதுவே சாத்திரங்களெல்லாவற்றுக்கும் நடுநாயகம். கலைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையான பெருங்கலை பிரமவித்தையே எல்லா வித்தைகளுக்கும் அத்திவாரம் என்கிறது முண்டகோபரிடதம். எல்லாச் சாத்திரங்களுக்கும் தீபம்போல் விளங்குவது மெய்ப்பொருளாராய்ச்சி. அறம் பொருள் இன்பம் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம் அதுவே.

‘மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு’.

இந்தத் தத்துவ ஞானத்தையே நம்மன்றோர் வாழ்வின் பெரு நோக்காகக் கொண்டிருந்தனர். அதற்காகச் சில சமயம் எல்லாவற்றையும் தியாகஞ் செய்தனர். ‘பொய்யொழித்து உள்ளம் மெய்யில் நடத்த’ அரும்பாடுபட்டனர். இம்மெய்ப் பொருளாராய்ச்சி என்றும் பழைமைக்குப் பழைமையாயும், புதுமைக்குப் புதுமையாயும் இருந்து வருகிறது. இது வாழ்வோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுடையது.

கிதை, உபநிடதம், புராணம், இதிகாசமென மக்கள் இலக்கிய வடிவிலுள்ளன. திருக்குறள், வேதாந்தசூத்திரம், மெய்கண்ட சாத்திரமென மறைவடிவிலுள்ளன. புராண இதிகாசங்கள் உயர்ந்த உண்மைகளைக் கதை வடிவில் காட்டுவன. உண்மைகளெல்லாம் ஆன்மார்த்தமானவை. அந்த உண்மை ஒளிபிலேதான் நாம் நமது வாழ்வை நடத்தவேண்டும்.

ஒருவகையிற் பார்க்கப் போனால், சமயமென்பது வாழ்வை நெறிப்படுத்த உண்டான கோட்பாடுகளின் தொகுப்பெனலாம். சமயம் என்ற சொல்லுக்கு மரபு, கோட்பாடு, தருமம் ஒப்பந்தம், என்றெல்லாம் பொருளுண்டு. கவிமரபைக் கவிசமயம் என்று வழங்குவர், தொன்றதொட்டுப் பரம்பரையாக வந்துகொ

நவாலியூர், திரு. சோ. நடராசன்

ண்டிருக்கும் வழக்கமே சமயம் என்ற சொல்லின் பொருள். இதை இலக்கியத்தில் புலனெறி வழக்கென்றும் கூறுவர்.

இச்சமயம் பல படியிலுள்ள பலவகைப்பட்ட மக்களுக்கும் அவ்வவர் நிலைக்கேற்ற வழிசாலை வகுத்துள்ளது. மெய்ப்பொருள் ஞானமே அதன் குறிக்கோள். சமயக்கோட்பாடுகள் எப்பொழுது வெறும் கோட்பாடுகளாக வாழ்வோடு தொடர்பில்லாத போய்விடுகின்றனவோ, அப்பொழுது ஆசாரியர்களும், குரவர்களும், நாயன்மார்களுந் தோன்றி சனாதனமான அப்பழைய தருமத்துக்கு விளக்கக்கொடுப்பர். அவ்விளக்கம் காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் ஏற்றவாறு புத்தொளிபெறும். அத்தகைய ஆசாரியர்களின் விளக்கம் நமது ஆன்ம வாழ்வென்ற ஆழத்தைக் கலக்கித் தெளிவும் புத்துயிரும் அளிக்கும். ஒரு புத்தர், ஒரு சங்கரர், ஒரு இராமானுசர், ஒரு மெய்கண்டார், இவ்வாறு ஆசாரியர்கள் தோன்றுவதால் தேங்கிக் கிடந்த மெய்ப்பொருளாராய்வு ஒட்டம் பெறுகிறது. இதனால் தத்துவ ஆராய்ச்சி தன்னை வேதாந்தமன்று, தொடர்ச்சி கும் பக்கம்)

நற் சிந்தனை

ஒன்பது வாயில் உடையவிக் கோவிலிலே அன்புடனே நிற்பா ளரன்.

நயினாழி அம்மன்கோயில்தேர்

சென்ற 3-6-62 ஞாயிற்றுக்கிழமை கொடியேறித் திருவிழா நடைபெற்றவரும் நயினாழி நாகபூசணி அம்மன்கோயிலில் நான்கு சனிக்கிழமை தேர்த்திருவிழாவும் மறுதினார் தீர்த்தத் திருவிழாவும் நடைபெற இருக்கின்றன. இந்த அற்புதத் தெய்வத்தலத்திற்கு இந்தத் தடவை பெருந்திரளான பக்தர்கள் வழமையை விட மிக அதிகமாக ஆலயவையாக வந்து தரிசித்துச் சென்றவண்ணமிருக்கின்றனர்.

ஆனுகிப் பெண்ணை வடிவு தோன்றும் அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும் ஊனாதி யூர்திசீவா னாகித் தோன்றும் ஒற்றைவேண் பிறைதோன்றும் பற்றூர் தம்மேற் சேனாக வரைவில்லா லெரித்த ரேன்றஞ் சேத்தவர்த மெலும்பினாற் சேறியச் செய்த பூணாணை மரைஞாணைப் போலிந்து தோன்றும் பொழில்நிகழும் பூவணத்தேம் புனித னார்க்கே.

மைக்களமுமான்மழுவும்வரதமுடனபயமுறு மெய்க் கரமுநாற்புயமும்விளங் துபணிக்கோமேபூணஞ் சேக்கருறமதிச்சுடையஞ்சேயிழையோர்பாகமுமாய் முக்கணிறையாங்காணமுன்னினறையருள்புரிந்தான்.

பொங்கும் புகழ் படைத்த தங்கத்தாத்தா நினைவுத்தினம்

தமந் தாயகமாகிய ஈழத் தமிழகத்தின் குழந்தையில், இந்நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டு கவிதைகள் படைத்தவரும், ஈழத்துச் சைவத்தலங்களின் மேல் கலம்பகம், பதிகங்கள், நாடகங்கள், அந்தாதிக்கள், கிளிக்கண்ணிகள், பிள்ளைத் தமிழ் என்பவைகள் ஏராளமாகப் படைத்த பெரும் புலவருமான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்களின் நினைவுத்தினம் எதிர்வரும் ஆடிமாதத்தில் வருகிறது. அத்தினத்தையொட்டி இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கவிதைப்போட்டி ஒன்றை நடாத்தவும் நினைவு விழாக் கொண்டாடி புலவர் பெருமானுக்கு அஞ்சலி செலுத்தவும் தீர்மானித்துள்ளது. புலவர் அவர்களின் நினைவாகக் கவிதைப்போட்டி, நாடகப்பெறுவது இது இரண்டாவது தடவையாகும். ஈழத்தில் வெளியுக்கும் கலைச் செல்விமாத இதழே 1958 ஆம் ஆண்டு தங்கத்தாத்தா நினைவுக்கவிதைப் போட்டி என்ற பெயரில் அன்றாடம் நினைவாக முதன் முதலாகக் கவிதைப்போட்டி நடாத்திப்பரிசும் வழங்கியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவரவர்களின் அட்டகிரிக் கலம்பகம், கதிரைமலை அடைக்கலப்பத்து, நல்லை வயிரவர் பதிகம், நல்லைநாயகர் பதிகம் என்ற பாடல்கள் இதுவரை இந்து சாதனம் இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

திருக்கேதீச்சரம் மஹா சங்காபிஷேகம்

திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் மஹா சங்காபிஷேகம் 22-6-62 ல் நடைபெற இருக்கின்றது. அன்று பகல் மஹா சங்காபிஷேகமும் இரவு மணவாளக்கோல உற்சவமும் நடைபெறும். வருடந்தோறும் இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்தும் இவ்விழா விற்கு பல ஆயிரக்கணக்கான அடியார்கள் வருவதால் திருப்பணிச் சபைபார் யாத்திரீகர்கள் ஆலயத்திற்கு வருவதற்கு வேண்டிய டோக்குவரத்து வசதிகளுக்கும், ஆலயத்தில் தங்குவதற்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் ஒழுங்கு செய்திருக்கிறார்கள். பாலாவி தீர்த்தம் அடியார்கள் தீர்த்தமாட ஏற்ற வசதியாகத் தண்ணீர்

பாதச்செழுந்தேன் நல்கிடுவாய்!

★ “அளவையூர் - சஞ்சீவி”

இரகம்: மோகனம், தாளம்: ஏகம் (திசீரநடை) பல்லவி

- 1 அம்பிகை யேநாக பூஷணித் தாயே ஆழ்கடல் துழந்நி லுபுரத் தாயே சரணங்கள்
- 2 அன்பர்ம னத்தில் மந்திடு வாயே ஆயக லநிதி தந்திடு வாயே இன்பசு கந்தரும் ஈஸ்வரி நீயே இன்னலொ ழித்தருள் ஈர்த்திடும் தாயே (அம்)
- 3 நம்பியுன் பாதத்தில் நற்பணி செய்தார் நாடிய நல்வரம் கைகூடி உய்த்தார் வெம்பிவர் தோர்மன வேதனை தீர்த்தாய் மேனிய நோய்களில் வீராமற் காத்தாய் (அம்)
- 4 துரியன் சந்திரன் செவ்வாயு டன்புதன் தாயகு ருபக வான்கக்கி ரன்சனி ராகுவும் தேவம துன்புறத் தாமல் தாயே எமக்குள் வாய்தவ ருமல் (அம்)
- 5 நாகம்ப டத்தாற்கு டைபிடித் தாட நற்கயி லாசத் தேதேவர் கூட பாகத்தி லென்க பூசை புரிந்தாய் பத்தருக் குச்சிவ ஞானம் சுரந்தாய் (அம்)
- 6 கோடிகோ டிஎண்ணம் கொண்டி ரிந்தேன் கூடஒன் றும்வரா தென்றுதே ரிந்தேன் நாரா டிபுரணம் நம்பிய னைந்தேன் தந்தரு வாபுநின் பாதச் செழுந்தேன். (அம்)

